

3950

Frimurare.

Kring frimurarna ha i alla tider stått ett vist hemlighetsfullt skimmer, detta så mycket mera, som medlemarna inte fingo förtälja något om denna förenings ändamål och syften. Denna gloria har i folkfantasien tagit sig många och underliga uttryck. Det var sålunda en tro, att denna förening hade tagit sig till uppgift att bortskaffa människor, vilka de sedan sålde till "hundturken" /Turkiet/, där de komma till användning som sakrament, enär detta folk ej trodde sig bli saliga om de ej fingo kristligt blod.

Att bli frimurare var ingalunda så lätt, somliga säga att man måste vara i besittning av minst 10,000 kr, andra återigen säga 50,000 kr. Frimurarna voro edsvurna att inte yppna något om denna förenings görande och låtande. Många hålla före, att de som inskrev sig som frimurare pantförskrevo sina själar för evigt åt Satan, vilken i sin tur garanterade sina skyddslingar att ej "tryda pengar" här på jorden. De som voro frimurare, och allmogen ägde kännedom om detta, blevo betraktade med både vördnadsfulla och hemlighetsfulla blickar. Man aktade sig noga för att fälla några kränkande uttryck eller på annat sätt uttala något ofördelaktigt om en frimurare --- vilket kunde rendera honom en mycket obehag. Satans barn bör man ju inte leka med, var ett gånse uttryck bland allmogen, då talet kom in på frimurarnas mystiska förening.

Skriv endast på denna sida!

22
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

Om frimurarnas ritualer har folkmannen mycket att berätta. Sålunda har man sett medlemmar som kommit från deras möten drypande av svett, ja, många ha också varit blodiga både på kläder som händer. På frågor hur detta kan komma sig, har man svaret genast till hands : " de har naturligtvis tagit nappatag med fan", vilken helt naturligt vill pröva sina deciplar. De som voro blodiga ha naturligtvis på något sätt försyndat sig mot stadgarna varför hrr Satan gått särskilt hårt fram bland dem.

En särdeles utbredd tro var också, att varje medlem hade sitt fotografi eller också ett märke i form av hjärta uppsatta i frimurare logens stora i mörker försänkta loge eller sal. Om nu en medlem ~~na~~ var alltför taltränd eller vid en härlig stund vid glaset kom sig för att prata som man säger bredvid mun och på så sätt gav en antydan om vad man hade för sig eller för vilka syften man kämpade för, blev han snart varse vem han tillhörde. Det går inte ostraffat att driva gyckel med Fan, så länge man är hans barn och ögonsten. Den som begått någon förseelse enligt ovanstående blev straffad på så sätt, att man på logen/ vilka som utförde handlingen har jag inte hört talas om/ med ett spjut eller pil stack i den personens bild eller hjärta, som hade försyndat sig, vilket hade till resultat att operosen i fråga insjuknade. Upprepade han sitt oförstånd, gick man tillväga på samma sätt, men med det resultatet att sjukdomen blev av svårare karaktär. Skedde en tredje försyndelse, straffades personen genom att så gott som omedelbart dö. Detta skedde oavsett om personen

ifråga var i närheten eller vistades borta på ett längre avstånd.

Som bevis på allmogens skräck för frimurarna må anföras följande: " En gubbe ,
som hade ägg till salu, råkade inkomma i frimurare logens restaurang."Vet du att du
nu befinner dig på frimurarelogen"? frågade värden på skämt, varpå den pigge bonden
med blixstens hastighet och hela färdigheten hos en utlärdd akrobat tar ett skutt genom
de tillstängda dubbelfönstren i andra våningen samt nedkommer på fötterna, varefter
han, kvickbent som en snabbblöpare, ger sig i väg utför gatan, lämnande i sticket både
äggen, hatten och vad annat han hade med sig ."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3